

جشنواره‌ای به نام جوانان و ناکام در حمایت از آنها

12 تیر 1395

بیست و سومین جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوانان در حالی شهریور ماه برپا می شود که در این سال ها نتوانسته پس از پایان جشنواره حمایتی از برگزیدگان و استعدادهای درخشان خود داشته باشد.

بیست و سومین جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوانان شهریور ماه امسال در شهر سنندج برگزار می شود. این جشنواره که چندین سال است بنایش را گذاشته تا در شهرهای مختلف کشور برپا شود، با هدف کشف استعدادهای جوان از سوی مرکز هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی راه اندازی شد؛ جشنواره ای که در این سال ها به ندرت توانسته به هدف خود نزدیک شود.

رقابت در عرصه خلاقیت های هنری، ارتقای سطح تخصصی هنرجویان با هدف شناسایی، تربیت و معرفی جوانان متعهد با توجه به مؤلفه شایستگی و ارتباط هنری هنرمندان جوان سراسر کشور با حضور استادان با سابقه دانشگاهی و هنرمندان سرشناس در رشته های مختلف هنرهای تجسمی، اهداف شایسته ای به نظر می رسند که برای این جشنواره ترسیم شده است اما آنچه معمولاً رخ می دهد یک گردهمایی چهار روزه در سال است که به معرفی یک تعداد اثر برگزیده منتهی می شود و پس از آن جوان ها به خانه هایشان باز می گردند و تنها می مانند.

امسال این جشنواره که ۱۴ تا ۱۷ شهریور ماه در سنندج برگزار می شود پذیرای متولیدین فروردین ۷۱ تا پایان اسفند ۱۳۸۰ است؛ جشنواره ای که در رشته های ارتباط تصویری (پوستر)، تصویرسازی، حجم (آهن، گچ، گل و سفال)، خوشنویسی (نستعلیق)، طراحی، عکاسی، کاریکاتور(کارتون، چهره)، نقاشی و نگارگری(نگارگری، گل و مرغ، تذهیب) این جوانان را به رقابت تشویق می کند.

ریاست شورای این جشنواره را مجید ملانوروزی، مدیر دفتر امور هنرهای تجسمی به عهده دارد و اعضای شورا را کسانی چون محمدعلی بنی اسدی، صداقت جباری، فرهاد سلیمانی، عبدالرحیم سیاهکارزاده، رضوان صادق زاده، بهمن عبدی و احمد وکیلی تشکیل می دهند.

رضوان صادق زاده، دبیر جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوانان درباره تغییرات احتمالی در سیاست گذاری این دوره از جشنواره گفت: جشنواره هنرهای تجسمی جوانان در هر دوره تفاوت ماهوی با دوره های قبل خود ندارد. در سیاست گذاری هم تابع یک سری قوانین قبلی است. در جزئیات ممکن است تغییراتی ایجاد شود یا شما وقتی یک دوره ۱۵ ساله را نگاه کنید تغییراتی در آن متوجه شوید اما اینکه نسبت به سال قبل سیاست ها تغییرات محسوسی داشته باشد این اتفاق رخ نداده است.

وی درباره روند برپایی این دوره از جشنواره و انجام مقدمات کار تا به امروز توضیح داد: ما فراخوان را تازه اعلام کردیم و تا آخرین روزها یعنی قبل از گزینش آثار که ۲۳ تا ۲۶ مرداد ماه صورت می گیرد، منتظر دریافت آثار هستیم. سفرهایی به سنج داشتیم و محل برپایی نمایشگاه و ورک شاپ ها را دیده ایم که باید بگویم خانه فرهنگ سنج که محل برگزاری جشنواره است کارگاه های خوب و بزرگی دارد. تنها مشکل ما معمولا در شهرستان ها اسکان دانشجویهاست که در سنج هم کمابیش این مشکل را داریم.

کاری برای برگزیده های این جشنواره نمی شود

صادق زاده درباره اهداف جشنواره و خنثی بودن این جشنواره در شناسایی استعدادها نیز گفت: این جشنواره هدفش شناسایی استعدادها و جوانان بین ۱۶ تا ۲۴ سال است. فکر می کنم در چهار روزی که در دل جشنواره هستیم اتفاقات خوبی می افتد و داوران خوبی در جشنواره حضور دارند و ورک شاپ های خوبی هم برگزار می شود. همین که یک سال جوان ها در تلاش برای خلق اثر برای این جشنواره هستند و چند روز از تمام کشور این جوان ها دور هم جمع می شوند به نظرم اتفاق خوبی است، اما این را قبول دارم که برای این استعدادها کشف شده در ادامه اتفاق خاصی نمی افتد. به نظر می آید برای ادامه رشد این جوان ها برنامه خاصی وجود ندارد و نه نمایشگاهی برایشان ترتیب داده می شود و نه مثلا تشویقی است که بگویند نفر اول این جشنواره بدون کنکور وارد دانشگاه شود.

وی درباره انتخاب استان هایی که این جشنواره در آنها برپا می شود، عنوان کرد: تا آنجا که اطلاع دارم این جشنواره به دلیل قرار گرفتن در تقویم شهریور ماه در استان هایی که در آن تاریخ آب و هوای نسبتا خوبی دارند برگزار می شود. البته تا پیش از این چند استان به ما برای برگزاری تقاضا می دادند و ما از میانشان انتخاب می کردیم اما الان به دلیل مشکلات مالی و با وجود اینکه دفتر امور هنرهای تجسمی کمک مالی به جشنواره می کند اما استان ها عموما تقاضایی برای برپایی این جشنواره نمی دهند و خودمان پیشنهاد دهنده و حتی گاهی اصرارکننده هستیم.

دبیر این جشنواره در پایان درباره اینکه چرا در یک استان چند دوره متوالی این جشنواره برگزار نمی شود تا زیرساخت های لازم برای هنرهای تجسمی هم به مرور در آن استان مهیا شود و همچنین درباره میزبان نشدن تهران نیز گفت: من هم موافق هستم که یکی دو دوره جشنواره باید در تهران برگزار شود و یا اینکه چند دوره در یک استان برگزار شود. برای ما هم برنامه ریزی به این صورت راحت تر خواهد بود. در حال حرکت به این سمت هستیم اما این اتفاق بستگی بسیار زیادی به این دارد که اداره ارشاد استان ها یا ما همکاری کنند.

چیزی تا تقویم برگزاری جشنواره ملی هنرهای تجسمی جوانان نمانده است. باز هم عده ای جوان امیدوارانه دور هم جمع می شوند و پای درس ها و انتخاب های اساتید می نشینند و باز هم پرونده جشنواره که بسته شد این استعدادها به حال خود رها می شوند تا خودشان راهشان را در وادی هنر پیدا کنند که گاه البته از سر ناامیدی یا نبود امکانات عطایش را به لقایش می بخشند. حال باید دید این دوره از جشنواره چگونه برگزار می شود و آیا برای پیشگیری از آسیب هایی که بدان اشاره شد کاری می شود یا خیر؟

منبع: مهر